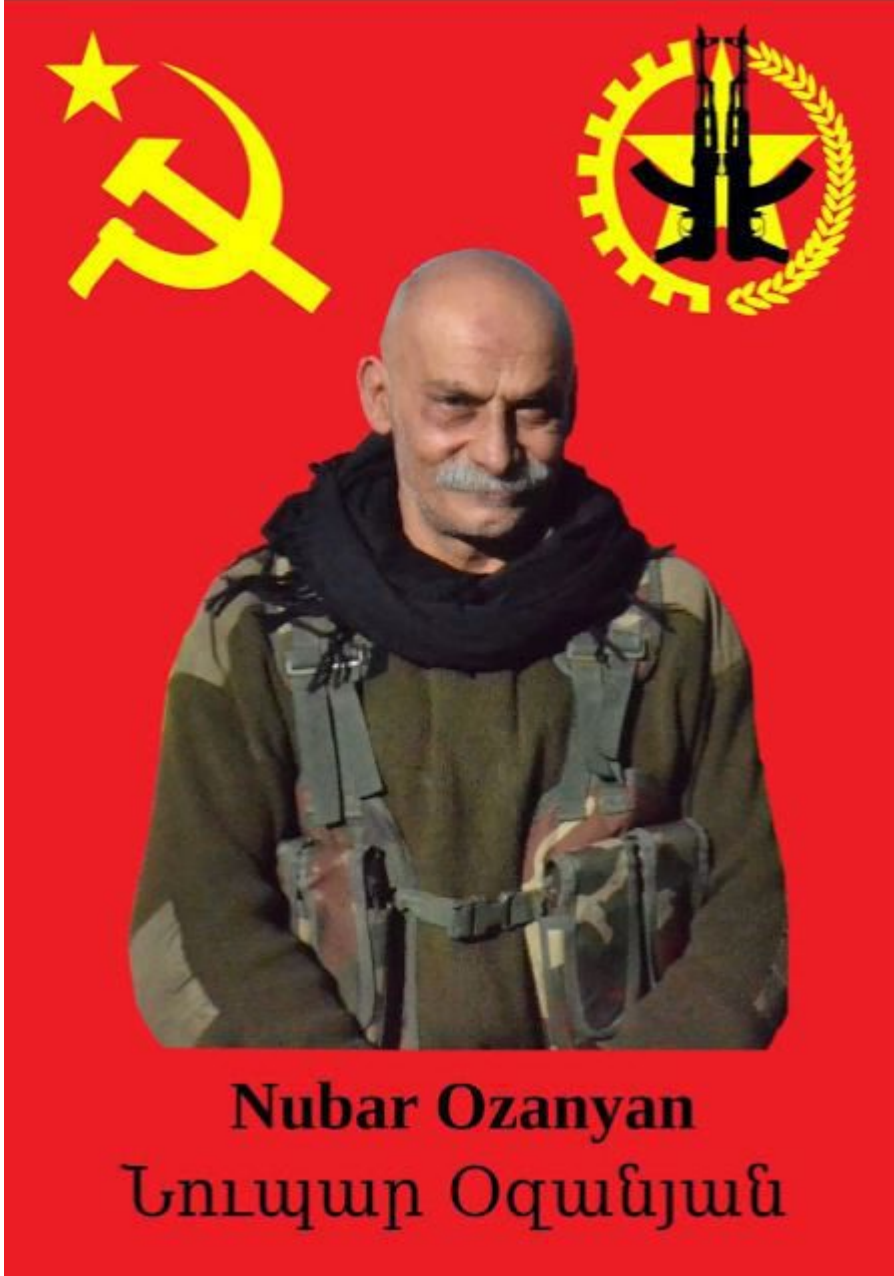

Rojava'da 40 gün (3): “Bana önderlik edecek olan Nubar gibi önümden yürümeli”

Posted on 27/11/2017

“Ermenilere burada yer yok”

Her şey Ermeni Soykırımı'nın 100. yılına denk gelen günlerde tarihin en uzun süren MGK kararlarında “Çöktürme Planı”nın devreye konularak Kürt halkı için çıkarılan fermanlarla başladı. Yani yine “taş üstünde taş, baş üstünde baş kalmayacak” denilmiş, “tek adam”ın emirleri doğrultusunda harekete geçen Özel Harekatçılar katliamlar uygulamaya başlamıştı. Uluslararası antlaşmalarda Türkiye'nin de bizzat taraf olduğu sözleşmeler rafa kaldırılarak, kural tanınmayarak savaş suçu olan uygulamalara tanık olduk/olmaktayız. Kayyum ile bir gecede Wan'ın Edremit ilçesine atanan belediye başkanı Ermeni Mezarlığı üzerine tuvalet yaptırarak, gerçek yüzlerini sergilemişti. Şırnak-Cizre'de PKK'lilere ait mezarlıklar dozerle kırılmış, cenazeler torbalara konularak kaldırılmıştı. Şehitliklere karşı tahammülsüzlük artık had safhadadır. 2015 yılında Armenak Bakırcıyan şahsında soykırımında ölen, mezar yerleri belli olmayanlar anısına düzenlenen Anıt Mezar yine parçalanmıştır. Kadın gerillaların vücudunu çıplak bir şekilde teşhir edildiği, Taybet Ana'nın cenazesinin 7 gün yerde bırakılarak, yaklaşıp “vur” emrinin verildiği politikalar artık belli bir merkezden koordineli yönlendirilmektedir.

Cenazelere dönük bu saldırı, saygısızlık ve Hayastan ve Türkiye Kürdistanı'ndan da talep olmasına karşın Rojavalı Kürt ve Ermeni annelerin yoğun taleplerinden kaynaklı Nubar Ozanyan'ı, şehit düştüğü bu topraklarda uğurlamaya karar verilmişti. Anneler "Bizim için şehit düştü. Asla başka yerde gömülmesine müsaade etmeyiz" diyerek sahiplenmişlerdi onu.

Derik'te o gün yas ilan edilmiş, halk sokak ve caddelere dökülmüştü. YPG Savunma Birlikleri morgdan Derik Şehitliği'ne dek şehidini selamlayıp saygı duruşunda bulundu.

Konuşmalardan sonra artık toprağa verilme vakti gelince Kürt analar, cenaze üzerinde Kürtçe ağıtlar yakarak cenazeyi kendileri taşımak istemişti. Başka topraklardan gelip şehit düşen gerillalar için sahiplenici ailesi belirlendiğinden Nubar Ozanyan için bu aileye Şehitlik Nasnamesi verilmiştir. Ve bölge halkı onu bağrına basarak, kalbinin en sıcak köşesine taşımıştır.

Raqqa'da çetelere “Nubar Ozanyan Operasyonu”

DAİŞ'in kalesi Raqqa'da can çekişen ve sonu gelen çetelerin sonu yaklaşırken, Enternasyonal Özgürlük Taburu savaşçılarını yerinde görmek, buradaki yoldaşları ziyaret etmeden dönmek olmazdı. Bir grup gerilla ile nöbet değişimi için yönümüzü Raqqa'ya çeviriyoruz. Çöl sıcaklığı dayanılacak gibi değil. Yılanlar, çıyanlar, kertenkeleler doğada cirit atarken dönüşte akşamüstü yarasalar arabanın camına çarpıyorlardı. Halk develerden yaşam koşullarını biraz olsun hafifletmek için yararlanıyordu.

Kilometrelerce yol alırken, uçsuz bucaksız topraklarda savaştan kaçan insanların yaşam alanları bomboş. Elektrik ile suyun olmadığı evlerin kerpiçten yapıldığı, zengin petrol yatakları ve gaz ile çevrili ülkede insanlar doğa ile baş başa bırakılmış durumda. Burada halkın en az iki yüz yıl geri bırakıldıklarına şahit oluyoruz. Yol boyunca sıcaktan kavrulan çocuklar, gelen geçen arabalardan su istiyorlar. Yaşlı kadın ve çocuklar, ulaşımın olmadığı koşullarda otostop yapmak istiyorlar. Gerillalar güvenlik nedeniyle uzak duruyor. Çünkü DAİŞ son zamanlarda taktik değiştirerek, canlı bombalarla intihar eyleminde bulunuyorlar.

Raqqa'ya yaklaştıkça halk geçim derdi ile uğraşırken, belli bir yerden sonra askeri alan başlıyor. Raqqa burada adeta ölü şehri andırıyor. Kurtarılmış şehrin belirli bölümlerinde

savaşın izleri bütün heybetiyle görünüyor. QSD güçleri gruplar halinde güvenlik sağlıyorlar. Hendeklerden aşarak, çatılardaki keskin nişancılarının izni ile Enternasyonal Tabur savaşçıların karargahına ulaşıyoruz. İlk göze çarpan Nubar Ozanyan'ın dev posteri oluyor. Hemen yanında Ayşe Deniz Karacağil'in halen gülümseyen fotoğrafı asılı dururken gerillalara moral kaynağı oluyor. Dünyanın her tarafından gelen kadın-erkek savaşçılar arasında hangi dili konuşacağımıza şaşırıyoruz. Gerillalar bir sonraki gün gecesi yapılacak operasyonun hazırlıklarını yapıyorlar. Enternasyonal savaşçılar, MLKP, BÖG savaşçılarından oluşan Tabura önderlik eden TİKKO komutanı Mahir Bakırcıyan yarın akşam düzenlenecek operasyonun adına "Nubar Ozanyan Operasyonu" denildiğini söylüyor. Çetelerin ellerinde kalan son mahalleleri harita üstünde gösterirken, çetelerin göğüs göğse çarpışmaktan kaçtığını, kaçtıkları alanlara da mayın döşediklerini, kayıpların bu yüzden verildiğini anlatıyor. Yerin altına gizlenen çetelerin kuşatıldıklarını, açlık ile sıcaklıktan ölmekten başka kurtuluşlarının olmadığını söylüyor.

"Bana önderlik edecek olan Nubar gibi önümden yürümeli"

Kendi iç sorunlarımız bağlamında TİKKO savaşçıların Rojava'da adeta terk edildiklerini ekleyerek "Rojava'da olmama hali fiziki bir olay değildir. İdeolojik bir olaydır. Devlete karşı çıkan yapı anlayışı ile bunu savunan Kemalist İttihatçı anlayışın kendisini göstermesidir bu" diyor. Röportaj yapma isteğimizi geri çevirmeyerek, zaman ayırıyor. Nubar Ozanyan'ı, silah arkadaşını saygı ile anarken "Bana önderlik edecek olanın arkamdan değil, Nubar gibi önümden gitmesi gerekir" diyor. Kobane, Hol, Minbiç ile Raqqa'nın özgürleştirilmesi hamlelerinde yer alan Mahir Bakırcıyan "Partimizin Rojava açılımı önemli bir açılmıdır. Kürt ulusunun Kendi Kaderini Tayin Hakkı'nı kabul eden ilk örgüt olarak zaten burada bulunmamız gerekiyordu. Kürt ulusu ile beraber dayanışmak, onlarla birlikte savaşmak, bizim için bir görevdir. Bu görev önderimiz İbrahim yoldaşın bize vermiş olduğu bir görevdir. Rojava'yı görmezlikten gelmek şovenistliktir. Kendine MLM bilimini rehber edinen herkes, Rojava'yı görmek zorundadır. Partimizin açılımı devrimci bir açılmıdır" diyor. Rojava

Devrimi'ne katkı sunmuş, bedel ödemiş, gazi ile yaralılarının olduğu ve son olarak da komutanını kaybetmiş Bakirciyan "Orhan yoldaşı en son şehit düştüğü sabah gördüm. Ben daha önce böyle bir devrimci ile karşılaşmadım. O klasik komutan özelliklerine sahip olmayan bir komutandı. O gerçek öncü, önde yürüyen, talimatı ile değil pratiği ile önderlik eden bir yoldaşı. Kendisini övmeyen, hiçbir şeye sahip olmayan bir komünist idi. Tek bağlılığı ideolojisi idi. Anlattığı gibi yaşayan bir yoldaşı" diyerek onu anlatıyor.

Enternasyonal devrimci Nubar...

Parti-ordu karargahının hemen çevresinde yaşayan halklar ile dil bilmemesine rağmen iletişim kurabilen Ozanyan, feodal ilişkilerin ağır bastığı, erkeğin egemen olduğu koşullarda çeşitli halklardan komşu kadınlar tarafından "Hewal Orhan ziyarete gelmediği" için kızılan bir devrimciydi. Şehit olmadan önce aile ziyaretlerini geliştirmiş, aileden bazı genç kadınları gerillaya, TİKKO'ya katılmaları için ikna etmişti. Aileler Ozanyan'a güveniyor, her sabah pişirdikleri lavaş ekmekleri çocuklarıyla göndererek paylaşıyorlardı. Enternasyonal Tabur savaşçılarından İngiliz, Amerikalı, Fransız, Belçikalı gerillaların Parti-ordu karargahını seçmesinin sebebi "Hewal Orhan" oluyordu. Karargahtaki bu savaşçılar kendilerini "TİKKO'cu" olarak adlandırıyorlardı. Ezilenin yanında olmayı, haksızlığa uğrayanı savunmayı yaşam tarzı haline getiren, bu uğurda ödenecek bir pay eğer kendisine düşüyorsa tereddütsüz yerine getiren Heval Orhan'ı enternasyonalist kılan, devrimci yapan Ermeni ile Kürt sorunu karşısında doğru duruş sergileyen Kaypakkaya geleneğidir. Bir örgütün, aydınının, akademisyenin gerçek kimliğini, devrimcilikte kriterini öğrenmek istiyorsanız onun Ermeni ile Kürt sorununa bakışına bakmanız yeterlidir.

Nubar Ozanyan enternasyonalist bir devrimcidir. Zulmün ve esaretin olduğu her yerde onu görmek mümkündür. Tıpkı Denizlerin, Kaypakkayaların Enternasyonal devrimci dayanışma ruhunu Filistin'de yaşattıkları gibi Ozanyan da bu geleneğin devam edeni olmuştur. Rojava Devrimi'nin simgesi Ulaş Bayraktaroğlu, Robert Grodt, Ayşe Deniz Karacağil, Antonnio

Lassun, Ivana Hoffmann, Jac Holmesler şimdiden enternasyonal devrimciler tarihinde şimdiden yerini almışlardır.

Türkiye’de soykırımdan kaçarak Suriye’ye yerleşen Hristiyan halklar ve Kürt halkının Ozanyan’ın ölümünün 40. gününde de kilisede biraraya gelişi oldukça anlamlıdır. Bu anmada dostluk ve dayanışma köprüsünün daha da güçlendirilmesine vesile oldu. Burada Ermeni halkı kendi şehidine ilk günden sahip çıkarak 40. gün anmasını da bizzat kendisi üstlenmiş, örgütlemiş yerine getirmiştir. Bu anmada dikkat çeken bir not olarak kilisede dini gelenekleri yerine getiren Papaz’ın, ailesinin Urfa’dan tehcir edilen ailelerden olduklarını, Türk zulmünün aradan 100 yıl geçmiş olsa da halen devam ettiğini söylemesini paylaşmak isterim. Papaz, “Ozanyan bizim için şehit düştü, bizim şehidimizdir” diyor konuşmasında.

İran, Irak ve Türk işgalci güçlerinin Başur Kürdistanı’nı aç kurtlar gibi sararak ekonomik ve siyasi ambargo ile kuşatma altında alıp savaş çıgılıklarının yükselttiği ortamda zorlu geri dönüş yolculuğu bizi bekliyordu. Peşmergelerin esas düşmanı sanki gerillalarmış gibi davranıyorlar. Dostlarımız kim, düşmanlarımız kim tespitini yapamıyorlar. Ama gerillalar ustaca bütün zorluklardan sıyrılmasını biliyor. Bu ziyaret Rojava’ya bir başlangıç olurken, gönlümüzün bir parçasını oraya bırakıp dönüyoruz. (Bitti)

Kaynak: [Özgür Gelecek](#)